

Lidia Eberle, Marek Konopka, Zofia Sulgostowska, Dorota Szlifirska

---

Od redakcji

Informator Archeologiczny : badania 4, 5-6

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Od redakcji

Czwarty „Informator Archeologiczny” objął sprawozdania z 300 stanowisk archeologicznych, badanych w 1970 roku przez polskie ekspedycje w kraju i za granicą. Badania zagraniczne, w liczbie 9 stanowisk, przedstawia osobny rozdział. W uzupełnieniach znalazły się te, których nie uwzględniono w tomie poprzednim. W układzie tomu i sposobie jego redagowania nie zaszły zasadnicze zmiany. Zgodnie z zapowiedzią zrezygnowaliśmy z publikacji sprawozdań z badań powierzchniowych, z odkryć nowych stanowisk archeologicznych, które dotychczas zawarte były w dziale: **Badania penetracyjne.**

Przy aprobacie Zarządu Muzeów i Ochrony Zabytków i Instytutu Historii Kultury Materialnej podjął się wydawania tego rodzaju informacji z całego kraju Konserwator Zabytków Archeologicznych we Wrocławiu i krótkie notatki o rezultatach badań powierzchniowych należy przysyłać na adres: **Wrocław, Plac Powstańców Warszawy 5.**

W ciągu 4 lat od początków „IA” autorzy sprawozdań w znacznej większości dostosowali się do założeń redakcyjnych, zawartych w rozsyłanej co roku instrukcji. Jednakże również co roku pewna część sprawozdań zawiera podobne usterki, uniemożliwiające pełne ujednoczenie przedstawianych informacji.

Zwracamy na nie uwagę, aby w następnych latach można było ich uniknąć. Tak więc, niektórzy autorzy podają jedynie pierwszą literę imienia, a przecież redakcja nie może znać wszystkich imion archeologów. Wymienia się też często wszystkich uczestników badań, w tym rysowników, studentów będących na praktyce. Dla celów bibliograficznych istotnym jest przede wszystkim podanie nazwiska badacza prowadzącego prace wykopaliskowe i odpowiadających za treść sprawozdania. Znacznie bardziej istotnym błędem jest brak sprecyzowanej chronologii. Określenie kultura łużycka nie wyjaśnia czy stanowisko należy zaliczyć do działu: epoka brązu, okres halsztacki czy nawet okres lateński.

W wielu wypadkach słusznym byłoby też sprecyzowanie według jakiego systemu chronologicznego wydatowano materiały.

Sprawa przynależności stanowisk do poszczególnych okresów, stanowiących rozdziały „Informatora Archeologicznego” wzbudziła wśród niektórych autorów sprawozdań pewne kontrowersje. Istota problemu tkwi w tym, że klasyczny podział na epoki i okresy stanowi schemat stworzony w czasach, gdy rozeznanie badaczy nie było tak dokładne jak obecnie. Oczywiście dobór kryteriów periodyzacji może być bardzo różnorodny. Jednakże np. biorąc pod uwagę ciągłość zjawisk kulturowych nie istnieje cezurą między okresem późnolateńskim i wczesnorzymskim i obecny rozdział na okresy lateński i wpływów rzymskich ma charakter czysto formalny.

Podobne wątpliwości dotyczą zresztą i innych dat, a zwłaszcza tych, które przyjmowane są jako cezury między okresami i epokami. Tak więc zdarza się, że stanowisko, na którym znaleziono wyłącznie ceramikę późnolateńską, być może byłoby słuszniej zaliczyć do okresu wpływów rzymskich (wczesnego). Wydaje się jednak, że wyciąganie krańcowych konsekwencji z istniejących wątpliwości wymagałoby zastosowania zgoła odmiennego niż dotychczas podziału na okresy i stworzyłoby poważne komplikacje, a w rezultacie utrudniłoby korzystanie z informatora. W praktyce bowiem specjaliści od poszczególnych zagadnień i tak zaznajomią się bez trudu z materiałami zamieszczonymi w dwóch czy trzech rozdziałach, wyławiając interesujące ich informacje. Dotychczasowy zaś podział, choć niekiedy nieprecyzyjny, ma jednak jedną wielką zaletę, jest znany i zrozumiały dla wszystkich.

Na koniec redakcja pragnie podziękować wszystkim, którzy ułatwili jej pracę, nadsyłając w terminie sprawozdania oraz instytucjom, które jak co roku umożliwiły wydanie „Informatora Archeologicznego”, a więc Ministerstwu Kultury i Sztuki — Zarządowi Muzeów i Ochrony Zabytków, Instytutowi Historii Kultury Materialnej Polskiej Akademii Nauk i Polskiemu Towarzystwu Archeologicznemu.